

Nar og er aldeles uformuende, hvad ogsaa hendes Familie er, stedt i en saare ulykkelig Stilling. Fra Krigsministeriet har hun, hvis Trang og Værdighed bevidnes af hendes afdøde Mand's Bataljonschef, paa sin Ansøgning om ekstraordinært at blive tilstaaet en lille Pension faaet Afslag. Hun beder nu om Folketingets Bistand til at faa en saadan eller en aarlig Understøttelse af Statskassen, saa at hun uden at maatte ty til Fattigvæsenets Hjælp kan faa sine Børn opdragne.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

32. Fra Baadbygger H. B. Petersen af Vindingland om Erstatning af Statskassen for Skade paa hans Ejendom, foraarjaget af Statsbanens forbitørende Tog. (Indbragt den 29de November 1893 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds, Dusen.)

Andragerens Hus ligger tæt op til Banen paa Strækningen mellem Børtop og Vejle og har, efter hans Formening paa Grund af de umiddelbart forbi det passerende Tog, efterhaanden flaaet betydelige Revner paa begge Sider, saaledes at det endog er blevet ramt, der har laant paa Ejendommen i den nydste Husmandskreditforening, pålagt af dennes paagældende Repræsentant at foretage en Grundsforbedring af det. Det ham paa denne Maade paaførte Tab er han, der er uformuende og i fremrykket Alder, ikke i Stand til at bære, og han mener da ogsaa, at det maa paahvile Statsbandedriften, altsaa Statskassen, at yde ham Erstatning derfor, da Revnerne først ere fremkomne efter Jærnbane-kørselens Begyndelse, og da dennes Indvirkning paa Huset maa hidrøre fra Baneanlæggets Undergrunds ejendommelige og vanskelige Bestaaffenhed paa Strækningen ud for Huset. Ekspropriationskommissionen har ganske vist i sin Tid nægtet, at Baneanlægget har medført Fare for Husbygningen, men det var, før Kørslen var begyndt; senere har den ikke udtalt sig derom. Saavel Generaldirektoratet for Statsbandedriften som Indenrigsministeriet have givet Afslag paa Andragender til dem om den nævnte Erstatning; Indenrigsministeriet henviser i sit Afslag til Ekspropriationskommissionens ovenstaaende Nægtelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for offentlige Arbejder til Undersøgelse.

33. Fra Enkefru Agnes Attrup af Njebenhavn, Enke efter Organist ved Frelserens Kirke og Musiklærer ved det kgl. Blindeinstitut C. Attrup, om et Tillæg til den hende tilstaaede livsvarige Understøttelse. (Indbragt den 30te November 1893 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, Blem.)

Folketinget vedtog i Fjor ved Finanslovforslagets 2den Behandling en aarlig Understøttelse paa 200 Kr. til Andragerinden, idet det, paa Finansudvalgets Forslag, dertil nedsatte det Beløb 300 Kr., Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet havde foreslaaet (Tillæg B. for 1892—93 Sp. 261—262, Folketingsstidenden Sp. 2723, 2763 og 2919—22). Idet Fru Attrup nu henviser til, at saavel hun som hendes 18-aarige Datter ere af svagt Helbred samt aldeles uformuende, og til sin i Oktober 1892 afdøde Mand's arbeidsivrige Liv og fortjenstfulde Virksomhed paa forskillige Omraader som Kunstner og Lærer, hvorom der medfølger Andragendet en Række i høj Grad anerkendende Vidnesbyrd, anmoder hun om Rigsdagens Bistand til at faa af Statskassen et Tillæg til den nævnte hende bevilgede aarlige Understøttelse. Til Støtte for sit Andragende gør hun yderligere opmærksom paa, at hvis hendes Mand havde været pensionsberettiget Lærer ved Blindeinstituttet og ikke kun Timelærer der, vilde hun have faaet en Pension af 180 Kr. aarlig. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet tilstod hende i sidst afvige Sommer en Gang for alle et Beløb af 100 Kr.

Udvalget gør ingen Indstilling.